

РЕШЕНИЕ

Номер 2949 05.11.2020 г. Град Бл.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Окръжен съд – Бл.

Четвърти въззивен граждански състав

На 05.11.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател:	Николай Грънчаров
Членове:	Владимир Ковачев Атанас Иванов

като разглежда докладваното от Николай Грънчаров Въззивно гражданско дело № 20201200501075 по описа за 2020 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК във връзка с чл. 317 от ГПК.

Срещу Решение № 6455/04.08.2020г., постановено по гр.д. № 694/2020г. по описа на РС Бл., е депозирана пред Окръжен съд Бл., въззивна жалба от Е. Х. С. , ЕГН 6409280171, от гр. Бл., чрез пълномощника и адв. Б., с която се иска от въззивния съд да отмени изцяло обжалваното решение като неправилно, необосновано и постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, като постанови ново решение с което да уважи предявените искове с правно основание чл. 344 от КТ и по чл. 225 ал.1 от КТ, като отмени Заповед № 108-ЧР-Д от 05.03.2020г. на Кмета на Община Бл., с която е прекратено трудовото правоотношение на Е. Х. С. , поради съкращаване на щата, да признае уволнението за незаконно и да възстанови жалбоподателката на заеманата от преди уволнението и длъжност- Юрисконсулт в Направление „Култура” към Община Бл., като осъди въззиваемата община да заплати на Е. Х. С. , сумата 4 197.60лв., представляваща обезщетение за оставяне без работа в резултат на незаконното и уволнение, за период от шест месеца, считано от 06.03.2020г., ведно със законната лихва, считано от прекратяването на трудовото правоотношение до окончателното изплащане на дължимото, както и да бъдат присъдени на жалбоподателката, направените от нея в двете съдебни инстанции разноски, включително и за адвокатски хонорар.

Във въззивната жалба се навадени доводи, за неправилност на решението, поради това че същото е необосновано от събраните доказателства и постановено в нарушение на материалния закон, както и при съществени нарушения на процесуалните правила, като е в противоречие и с установената практика на ВКС на РБ. Оспорва се извода на

първоинстанционния съд, въз основа на който са отхвърлени като неоснователни исквете за отмяна на уволнението на ищцата, като се поддържа че в нарушение на разпоредбите на КТ, първоинстанционният съд е приел, че Кмета на Община Бл., може сам да извършва промени в структурата на Общинската администрация. Поддържа се с въззивната жалба, че неправилно първоинстанционният съд е приел, че прекратяването на трудовото правоотношение на жалбоподателката- Е. Х. С. е основано на реално извършено съкращаване на щата. Сочи се в жалбата, че не е ясно от събраните по делото писмени доказателства, по какъв ред, начин и на какво основание е одобрено длъжностното щатно разписание в сила от 05.03.2020г. Изложени са от жалбоподателят чрез неговия пълномощник по делото съображения, че РС не е обсъдил доводите на ищцата, че не е спазена процедурата за утвърждаване на длъжностното щатно разписание, регламентирана в чл. 14 от Наредбата за прилагане на класификаторите на длъжностите в администрацията, като се поддържа от въззивника че направените с обжалваното решение извода на съда са в противоречие с норми от ЗМСМА.

Наведени са доводи с въззивната жалба, че по делото са представени длъжностни характеристики на Старши юрисконсулт и Главен юрисконсулт в отдел „Правно-информационно обслужване и човешки ресурси”, които показват идентични и много сходни трудови функции с тези на заеманата от ищцата длъжност преди нейното премахване. Поддържа се от жалбоподателя чрез пълномощника му по делото, че за да е налице реално съкращаване на щата, следва длъжността да се премахва за всички отдели на ответната община, а не само в отделни звена от общината работодател на ответник. Наведени са доводи с жалбата, че в настоящия случай не е доказано от работодателя, че трудовата функция е престанала да съществува, като същата не е прехвърлена на други отделни длъжности от щатното разписание, в други звена на въззиваемата Община Бл..

Поддържа се с въззивната жалба от жалбоподателя чрез неговия пълномощник, че уволнението на Е. Х. С. е незаконно и поради това, че работодателят и не е извършил подбор по реда на чл. 329 от КТ между въззивницата и други лица, заемащи сходни по задължения длъжности, макар и в други звена на ответната община, като съдът неправилно е приел че извършването на подбор не е било задължително, тъй като съкратената длъжност Юрисконсулт в Направление „Култура” към Община Бл., е била единствената в звеното в което ищцата е работела. Поддържа се с жалбата, че работодателят е длъжен да извърши подбор по реда на чл. 329 от КТ, само когато се съкращава еднородна длъжност или с еднакви такива в предприятието или със такива, които са сходни/Решение № 385/21.11.2011г. по гр.д. № 129/2011г. на 4 г.о. на ВКС; ТР № 3/2012г. ОСГК на ВКС/. Поддържа се с въззивната жалба, че при обстоен и задълбочен анализ на събраните писмени доказателства, съдът е следвало да стигне до единствено верния извод, че макар съкращаваната длъжност да е била единствената в това звено, работодателят е бил длъжен да проведе подбор по реда на чл. 329 от КТ с други длъжности с идентични по характер служебни задължения от другите звена на ответната община. Сочи се още че кръга на лицата

участващи в подбора следва да се определя не от наименованията на длъжностите, а от техните трудови функции, като определящо е не сходството, а различията между тях/Решение № 134 от 20.10.2014г. на ВКС, по гр.д. № 2344/2014г. на 4 г.о. на ВКС/ Като не е извършил подбор, работодателят е допуснал нарушение на разпоредбата на чл. 239 от КТ и само на това основание извършеното уволнение е незаконно.

При изложените съображения от жалбоподателката Е. Х. С. - ищец пред първоинстанционния съд, изведени с жалбата пред настоящата съдебна инстанция, иска се от съда отмяната на обжалваното решение на РС Бл. и постановяването на ново по съществото на делото, с което исковите по чл. 344 и чл. 225 ал. 1 от КТ да бъдат уважени изцяло като основателни.

С въззивната жалба не са направени доказателствени искания.

В предвидения по чл. 263 ал.1 от ГПК двуседмичен срок, по делото не е постъпил писмен отговор на подадената въззивна жалба от насрещната страна по жалбата– Община Бл..

С писмено становище от 20.10.2020г., депозирано от Главният юрисконсулт в Дирекция ПНООП, като представител на Община Бл. по делото, оспорва се въззивната жалба подадена от Е. Х. С. като неоснователна, като се иска от въззивния съд същата да бъде оставена без уважение. Възражава се срещу оплакванията с въззивната жалба че Кмета на Община Бл. не разполага с компетентността да се разпорежи вместо Общинския съвет и да извърши промени в структурно отношение, тъй като тези дейности са извън правомощията му по чл. 44 от ЗМСМА. Застъпва се становището от главният юрисконсулт на въззиваемата община, че съгласно установената съдебна практика на ВКС, учреденото в чл. 21 ал.1 т. 2 от ЗМСМА правомощия на Общинския съвет да одобрява общата численост и структурата на общинската администрация в общината по предложение на Кмета, няма отношения към правомощията на последния, като изпълнителен орган по чл. 44 ал.1 т. 1 от ЗМСМА, да ръководи цялата изпълнителна дейност на общината, вкл. и да извършва промени в щатното разписание. Поддържа се още с писменото становище от въззиваемата община, че с Решение № 14 от 31.01.2020г. по Протокол № 2 на Общински съвет- Бл., Кмета е упълномощен да определя числеността и структурата на местните дейности, финансирани от бюджета, каквото е и Направление „Култура”, към Община Бл.. Така излагат се съображения, че каква структура и какви длъжности органът по назначаване ще приеме е въпрос на преценка по целесъобразност, която не подлежи на съдебен контрол.

С писменото становище на Община Бл. по делото от 20.10.2020г. се излагат съображения, че от събраните по делото писмени доказателства се сутановява по безспорен и несъмнен начин, че единствената длъжност Юрисконсулт в Направление „Култура” към Община Бл., е премахната от щатното разписание на Община Благоевград, в сила от 05.03.2020г., като към момента на прекратяването на трудовото правоотношение на Е. Х. С. с Община Бл., е налице реално съкращаване на заеманата от въззивната длъжност от преди

уволнението и.

Оспорват се доводите с въззивната жалба, че уволнението на въззивницата е незаконосъобразно, тъй като работодателят и е бил длъжен към момента на прекратяването на трудовото и правоотношение поради съкращаване на щата и на осн. чл. 328 ал.1 т. 2 от КТ, да извърши подбор по реда на чл. 329 от КТ измежду ищцата и останалите лица, заемащи длъжности със сходни трудови функции, макар и в други отдели на Община Бл.. Оспорват се доводите наведени с жалбата, че длъжностите Старши юрисконсулт и Главен юрисконсулт в отдел „Правно- информационно обслужване и човешки ресурси” към въззиваемата община, са идентични и много сходни с трудовите задължения на заеманата от ищцата от преди уволнението и длъжност. Излагат се доводи, че работодателят не е бил длъжен да извърши подбор по реда на чл. 329 от КТ с длъжности заемани от други лица в други отдели, вкл. в отдел „Правно- информационно обслужване и човешки ресурси”, тъй като от една страна е съкратена единствената щатна длъжност за „Юрисконсулт” в Направление „Култура” към Община Бл., а от друга страна не се налага работодателят да извършва подбор с длъжности в отдели, в които не се налага извършването на трансформация или реорганизация на структурата и на дейността, а съществуващите щатни бройки са адекватни на възложените за изпълнение функции на съответните звена.

Отделно се излагат съображение с писменото становище на Главния юрисконсулт в отдел „Правно- информационно обслужване и човешки ресурси” по делото, че Направление „Култура” и отдел „Правно- информационно обслужване и човешки ресурси” към Община Бл. са относително самостоятелни структурни звена, служителите в които осъществяват коренно различни трудови функции, като са подчинени на различни лица в утвърдената структура на общинската администрация на Община Бл.. Тъй като трудовите функции на длъжностите в тези две отделни звена се различават съществено, то работодателят не е бил длъжен да извършва подбор по реда на чл. 329 от КТ, при извършеното уволнение на жалбоподателката Е. Х. С. , на основание съкращаване в щата.

При изложените правни съображения, иска се от представителят на Община Благоевград, въззивният съд да остави въззивната жалба без уважение, тъй като наведените с нея оплаквания са неоснователни, като потвърди като правилно и обосновано обжалваното решение на РС Бл..

С писмения отговор на въззивната жалба, не са направени доказателствени искания.

Съдът при проверката си в закрито заседание по реда на чл.267 във вр. с чл. 262 ГПК намира подадената въззивна жалба за допустима като подадена в срока за обжалване, от легитимирана страна с правен интерес за това. Същата отговарят на изискванията на закона и е редовна, като съдът дължи произнасяне по същество.

Страните не ангажират нови доказателства пред настоящата инстанция.

В насроченото от въззивният съд открито съдебно заседание, пълномощникът на жалбоподателката- адв. Б., поддържа доводите си, наведени пред съда с въззивната жалба, като моли въззивният съд да отмени обжалваното решение на РС Бл. и вместо него да постанови друго, с което да уважи предявените искове по чл. 344 от КТ и чл. 225 ал.1 от КТ.

Претендират се направените пред настоящата съдебна инстанция разноси по делото, съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК.

За да се произнесе по въззивната жалба в рамките на правомощията си, настоящият състав на ОС Бл., съобрази следното:

РС Бл. е бил сезиран с предявени при условието на обективно кумулативно съединяване искове с правно основание чл. 344 ал. 1 т. 1-3 КТ, във вр. с чл. 225 ал. 1, предявени от Е. Х. С. , с ЕГН 6409280171, с постоянен адрес Бл., ул.“Ск.“ № 24, против ответника Община Бл., представлявана от Кмета, с адрес за призоваване Бл., пл.“Г.И.“ № 1, с искане за: 1/Признаване на уволнението за незаконно и отмяната на Заповед № 108-ЧР-Д от 05.03.2020г. на Кмета на Община Бл. като незаконосъобразна; 2/за възстановяването на ищцата на работа, на заеманата преди уволнението длъжност- Юрисконсулт в Направление „Култура” към Община Бл.; 3/за осъждане на работодателя ответник да заплати на ищеца обезщетение по чл. 225 ал. 1 от КТ, за времето през което е останал без работа в резултат на незаконното уволнение, за срок от шест месеца, считано от датата на прекратяване на правоотношението- 06.03.2020г., за сумата 4197,60 лв., ведно с лвихвите за забава върху претендираната сума.

Претендират се от ищеца и направените по делото съдебни разноси.

В исковата молба са наведени доводи за незаконосъобразност на извършеното уволнение, като се поддържат няколко самостоятелни основания за отмяна на атакуваната заповед за прекратяване на трудовото правоотношение- че прекратяването на трудовото правоотношение е извършено при неясни и противоречиви мотиви; че същото е извършено при липса на реално съкращаване на щата; че уволнението е извършено в нарушение на разпоредбата на чл. 329 ал.1 от КТ, доколкото работодателят не е упражнил надлежно правото на подбор по чл. 329 от КТ, между лица, които макар и заемали други длъжности, изпълняват идентични трудови функции с тези, предвидени с длъжностната характеристика за съкратената длъжност.

Твърди се в исковата молба, че заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение е неясна и немотивирана. Оспорва се компеттността на Кмета на Община Бл., да се разпорежи вместо общинския съвет и да извърши промени в структурата на общинската администрация, тъй като тези дейности са извън правомощията му по чл.44 от ЗМСМА. Сочи се, че към датата на прекратяване на трудовото правоотношение не е налице соченото в заповедта основание по чл. 328 ал. 1 т. 2 пр. 2 от КТ, даващо право на работодателя да упражни правото си на уволнение, тъй като не е извършено същинско

премахване на длъжността, която ищцата е заемала, тъй като трудовите и функции не са премахнати, а продължават да съществуват, като се изпълняват от лица, заемащи длъжности в Направление „Култура” към Община Бл. и в отдел „Правно- информационно обслужване и човешки ресурси”.

Предявен е иск с правно основание чл. 225 ал.1 от КТ за заплащане на обезщетение, като се поддържа че след уволнението на Е. Х. С. /06.03.2020г./, въззивницата е останал без работа и не е получавал трудово възнаграждение при друг работодател, а интересът на същата за поддържането на такъв иск пред съда се обосновава с доводите за незаконосъобразност на извършеното уволнение.

В срока за отговор по чл.131 ГПК на исковата молба пред първоинстанционния съд, предявените искове са оспорени от ответника работодател- въззиваемата Община Бл., като неоснователни. Възрзва се срещу твърдението че атакуваната Заповед № 108-ЧР-Д от 05.03.2020г. на Кмета на Община Бл., е неясна и немотивирана, тъй като работодателят е посочил в нея фактическите и правни основания на които е извършено прекратяването на трудовото правоотношение, като не е налице несъответствие между цифровата и текстовата част на оспорената заповед.

Поддържа се с писмения отговор на исковата молба, че Кмета на общината работодател е имал правомощията да извършва промени в числеността и скруткурата на отделните дейности в Община Бл., финансирани от бюджета на въззиваемата община. С Решение № 14, т. 10 по Протокол № 2 от заседанието на Общински съвет- Бл., проведено на 31.01.2020г. са му били делегерани именно такива правомощия, като именно Кмета на Община Бл. е бил управомощен да определи числеността на персонала за делегираните от държавата дейности, във функциите „Почивно дело, култура, религиозни дейности”, които е имал правото да определя именно той. С цитираното решение Кмета на Община Бл. е бил упълномощен да определя числеността и структурата на местните дейности, които са финансирани изцяло с общински средства, какъвто е случая и с Направление „Култура” към Община Бл..

Поддържа се с писмения отговор на исковата молба, че каква структура и какви длъжности органът по назначаване да приеме, така че най- ефикасно да се изпълняват възложените им функции, е въпрос по целесъобразност, който не подлежи на съдебен контрол и не може да бъде в обхвата на проверката от съда по настоящото дело. Навадени са доводи, че съкратената длъжност, която ищцата е заемала преди уволнението и- Юрисконсулт в Направление „Култура” към Община Бл., попада именно в обхвата на местните дейности, финансирани изцяло от бюджета на общината, както се установява от представената пред РС Бл. и прието като писмено доказателство- Решение № 208 от 16.04.2019г. на МС за приемане на стандарти за делегираните от държавата дейности с натурални и стойностни показатели през 2020г. и Натурални и стойностни показатели за прилагане на стандартите в делегираните от държавата дейности за 2020г. на Община Бл..

С писмения отговор пред първоинстанционния съд, от представителя на ответната община са наведени доводи, че към момента на извършване на уволнението на ищцата Е. Х. С. , заемащата от нея преди това длъжност е била премахната- тя е била реално съкратена и не е съществувала в одобреното щатно разписание- в сила от 06.03.2020г., поради което работодателят не е имал задължението да извърши подбор по реда на чл 329 ал. 1 от КТ.

Поддържа се с писмения отговор на исковата молба от представителя на общината ответник, че е налице реално съкращаване на щата, на каквото основание е извършено прекратяването на трудовото правоотношение на Е. Х. С. с Община Бл., тъй като заемащата от нея длъжност- Юрисконсулт в Направление „Култура” към Община Бл. е премахната след 05.03.2020г. с одобреното ново щатно разписание, като същата е престанала да съществува. Поддържа се че при преценката за идентичност на трудовите задължения по различните длъжности, определяща е не тяхната идентичност, а разликата в трудовите функции по отделните длъжности с оглед на характера и естеството на възложената работа съобразно длъжностната характеристика, като в настоящия случай е налице реално съкращаване на длъжността на ищеца, към момента на неговото уволнение.

Изложени са съображения, че е премахната единствената щатна бройка Юрисконсулт в Направление „Култура” към Община Бл., като работодателят не е имал задължение да направи подбор по чл.329 от КТ. Оспорват се доводите наведени с жалбата, че длъжностите Старши юрисконсулт и Главен юрисконсулт в отдел „Правно- информационно обслужване и човешки ресурси” към въззиваемата община, са идентични и много сходни с трудовите задължения на заемащата от ищцата от преди уволнението и длъжност. Излагат се доводи, че работодателят не е бил длъжен да извърши подбор по реда на чл. 329 от КТ с длъжности заемани от други лица в други отдели, вкл. в отдел „Правно- информационно обслужване и човешки ресурси”, тъй като от една страна е съкратена единствената щатна длъжност за „Юрисконсулт” в Направление „Култура” към Община Бл., а от друга страна не се налага работодателят да извършва подбор с длъжности в отдели, в които не се налага извършването на трансформация или реорганизация на структурата и на дейността, а съществуващите щатни бройки са адекватни на възложените за изпълнение функции на съответните звена.

Отделно се излагат съображение с писменото становище на Главния юрисконсулт в отдел „Правно- информационно обслужване и човешки ресурси” по делото, че Направление „Култура” и отдел „Правно- информационно обслужване и човешки ресурси” към Община Бл. са относително самостоятелни структурни звена, служителите в които осъществяват коренно различни трудови функции, като са подчинени на различни лица в утвърдената структура на общинската администрация на Община Бл.. Тъй като трудовите функции на длъжностите в тези две отделни звена се различават съществено, то работодателят не е бил длъжен да извършва подбор по реда на чл. 329 от КТ, при извършеното уволнение на жалбоподателката Е. Х. С. , на основание съкращаване в щата.

Прави се искане за отхвърляне на предявените искове, алтернативно по предявения

осъдителен иск да се извърши прихващане на сумата в размер на 699,60 лв., която е изплатена на ищцата на основание чл. 222, ал. 1 КТ по банков път.

При изложените съображения, поддържат се с писмения отговор на исковата молба доводи за законосъобразност на извършеното уволнение поради съкращаване на щата на ищцата по делото.

С обжалваното Решение № 6455/04.08.2020г., постановено по гр.д. № 694/2020г. по описа на РС Бл., съставът на първоинстанционния съд е отхвърлил предявените иски по чл. 344 ал.1 т. 1-3 от КТ като неоснователни, включително иска за присъждане на обезщетение на основание чл. 225 ал.1 от КТ.

Настоящият състав на ОС Бл., в рамките на правомощията си по чл. 269 ГПК, като съобрази оплакванията във въззивната жалба и доказателствата събрани пред първоинстанционния съд, намира за установено от фактеска страна следното:

Не е спорно между страните по делото, съществуването на трудово правоотношение между Е. Х. С. и Община Бл., възникнало на основание Трудов договор № 283-ЧР-Д/11.04.2016г., от който е видно че въззивницата е работела по трудово правоотношение в ответната община, като е заемала длъжността Юрисконсулт в Направление „Култура” към Община Бл., при пълно работно време и за неопределен срок.

Пред първоинстанционния съд е прието като писмено доказателство по делото-копие от Протокол № 1 от заседание на Общински съвет Бл., проведено на 10.01.2020г., от който е видно че с Решение № 4- I) на осн. чл. 21 ал. 1 т. 2 от ЗМСМА, е променена и одобрена численост на персонала в делегирана държавна дейност „Общинска администрация“ в размер на 147 щатни бройки и II) на осн. чл. 21 ал. 1 т. 2 от ЗМСМА е одобрена числеността на персонала в Общинска администрация Бл. дофинансирана с местни приходи, 36 щатни бройки.

Със Заповед № ОА-АК-16/21.01.2020г. на Областния управител на Областна администрация Бл., на осн. чл. 32 ал. 2, във връзка с чл. 31 от ЗА и във връзка с чл. 45 ал. 4 и ал. 6 от ЗМСМА, Решение № 4 по Протокол № 1 от проведено заседание на ОС Бл. от 10.01.2020г. е върнато като незаконосъобразно за ново обсъждане на заседание на местния общински съвет.

С Решение № 15 по Протокол № 2 от заседание на ОС Бл. от 31.01.2020г., на осн. чл. 21 ал. 1 т. 2 от ЗМСМА, Общински съвет Бл., на свое заседание е променил и одобрил численост на персонала в делегирана държавна дейност /Общинска администрация/ в размер на 148 щатни бройки по предложение на Кмета на Общината и на осн. чл. 21 ал. 1 т. 2 от ЗМСМА, одобрена числеността на персонала в Общинска администрация Бл., дофинансирана с местни приходи, 36 щатни бройки.

Установява се по делото от приетия като писмено доказателство по делото Протокол

№ 1 от заседание на Общински съвет Бл., проведено на 25.01.2019г., че с Решение № 1 е утвърдена численост на персонала в делегирана държавна дейност „Общинска администрация“, в размер на 159 щатни бройки и 33 щатни бройки в Общинска администрация Бл., дофинансирана с местни приходи.

На 26.02.2020г. е одобрен нов Устройствен правилник на Общинска администрация Бл.. Съгласно същият в т. 19 на чл. 9 са разписани правомощията на Кмета на Общината да утвърждава длъжностното разписание на служителите и поименното разписание на длъжностите в Общинската администрация, а в чл. 51 е посочено че Направелние «Култура» е на пряко подчинение на Заместник-кмета по културата и хуманитарната дейност, който възлага, контролира, координира и организира цялостната дейност на направлението. Посочени са основните функции на направлението.

От приетото като писмено доказателство пред РС Благоевград- Решение № 208 от 16.04.2019г. на Министерски съвет за приемане на стандарти за делегираните от държавата дейности с натурални и стойностни показатели през 2020г. и Натурални и стойностни показатели за прилагане на стандартите в делегираните от държавата дейности за 2020г. на Община Бл. е видно кои са делегираните от държавата дейности, като в т. 13 на Кмета на общината са делегирани правомощията да определя числеността на персонала за делегираните от държавата дейности във функциите- „...”Култура, спорт, почивни дейности и религиозно дело”, в рамките на средствата, определени от стандартите. В този смисъл функцията ”Култура, спорт, почивни дейности и религиозно дело”, е измежду изброените делегирани от държавата дейности, финансирани със средствата на държавния бюджет, посочена в т. 6.

По делото е прието като доказателство от първоинстанционния съд поименното разписание на длъжностите на служителите от направление Култура към Община Бл., считано от 01.03.2020г., видно от което ищцата Е.Ст. заема длъжността Юрисконсулт в Направление „Култура” към Община Бл., при общо 15 щата, напълно заети.

Според длъжностната характеристика за длъжността- юрисконсулт, заемана от ищцата, основната цел на длъжността е свързана с осигуряване спазването на законността в Направление „Култура“. Области на дейност са изготвя проекти на заповеди, наказателни постановления и договори, изготвя писмени становища, отговори по молби и жалби на граждани, анализира, синтезира и прилага българското законодателство. Преките задължения за длъжността са: осигурява спазване на законността на издаваните административни актове и сключваните договори от Направление „Култура“ в Община Бл., съгласува документация на служителите в Направление „Култура“, дава мнения, становища, и изготвя отговори на постъпили молби, сигнали и предложения, участва в комисии, свързани с дейността на Направление „Култура“, участва в разработването на проекти на вътрешните актове- инструкции, наредби, правилници и заповеди., изпълнява и други дейности, във връзка с изпълнение на задачи, поставени от заместник- кмета по културата и

хуманитарните дейности и Кмета на Община Бл..

Представено е пред РС Бл. и прието като писмено доказателство и поименно разписание на длъжностите в същото направление, считано от дата 06.03.2020г., утвърдено от Кмета Р.Т. с предвидени общо 14 щатни бройки. Според това разписание са предвидени още една свободна щатна длъжност главен експерт, две свободни длъжности старши експерт, две свободни длъжности младши експерт връзки с обществеността и една свободна длъжност специалист комуникации и реклама. Длъжността заемана от ищцата-Юрисконсулт в Направление „Култура” към Община Бл. не фигурира в новото длъжностно и поименно щатно разписание. В същото Направление култура, видно от основната цел на длъжностите, областите на дейност и преките задължения, съобразно представените по делото заверени длъжностни характеристики, след извършеното съкращаване на щата, заеман от ищцата, не съществува длъжност с друго наименование, но с идентични трудови функции с тези на длъжността изпълнявана от ищцата преди уволнението.

От приетото като писмено доказателство от първоинстанционния съд- предизвестие с изх. № 107-ЧР-Д/05.03.2020г. на Община Бл., на въззивницата Е. Х. С. , на осн. чл. 328 ал. 1 т. 2, пр. 2 от КТ е отправено едномесечно предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение с Община Бл., Направление „Култура” към Община Бл., след изтичането на срока по чл. 326 ал. 2 КТ. Предизвестието е връчено на въззивницата при условията на отказ същото да бъде получено, на 05.03.2020г., което е удостоверено с подписа на двама свидетели на връчването.

С оспорената Заповед № 108-ЧР-Д от 05.03.2020г. на Кмета на Община Бл., на осн. чл. 328 ал. 1 т. 2, пр. 2 КТ и въз основа на утвърдено от Кмета на Община Бл. длъжностно разписание на Направление „Култура” към Община Бл., в сила от 05.03.2020г., е прекратено считано от 06.03.2020г., трудовото правоотношение на Е. Х. С. , на длъжност Юрисконсулт в Направление „Култура” към Община Бл., с код по НКПД 24117021, код от НКИД 9499, с Община Бл.. Като причини за прекратяване на трудовия договор в процесната заповед е посочено- съкращаване в щата, а като правно основание чл. 328 ал.1 т. 2, пр. 2 от КТ. Постановено е изплащането на обезщетения на осн. чл. 220 ал.1 от КТ, чл. 222 ал.1 от КТ и чл. 224 ал. 1 от КТ. Заповедта е връчена на ищеца на 05.03.2020г., като същата е отказала да я получи и това е удостоверено с подписа на двама свидетели на отказа.

Видно от приетото като доказателство копие от трудовата книжка на въззивницата, след вписаното прекратяване на трудовото правоотношение с Е. Х. С. , няма данни същата да е започнала работа при друг работодател.

При така установеното от фактическа страна, настоящият въззивен състав на ОС Бл., въз основа на самостоятелен анализ на релевантни факти, обвързан от оплакванвията направени с въззивната жалба, при преценката си за съответствие с нормите на материалния и процесуалния закон, излага следните доводи от правна страна:

Заявената с исковата молба претенция, основана на доводи за незаконосъобразност на извършеното уволнение, при наведени твърдения за липса на реално извършено съкращаване на щата, заеман от въззивницата Е. Х. С. от преди прекратяването на трудовото му правоотношение, както и за неупражнен от работодателя задължителен подбор по чл. 329 от КТ, сочи на предявени за разглеждане пред съда при условията на обективно кумулативно съединяване, искове с правно основание чл. 344 ал.1 т. 1- 3, във връзка с чл. 225 ал. 1 от КТ, като първоинстанционният съд правилно е приел същите за разглеждане, след като е счел че исковата молба е редовна.

Исковете, предмет на производството по делото, са процесуално допустими, като предявени от лице с активна процесуална легитимация - уволнения работник, срещу пасивно легитимиран ответник- оспорващия работодател, като са спазени изискванията за надлежно упражняване правото на иск и липсват процесуални пречки за разглеждането им.

Обжалваното решение на РС Бл. е валидно постановено, по искове основани на КТ, даващи правото на защита на уволненото лице срещу наложеното му от работодателя най-тежко наказание «уволнение», на основание чл. 328 ал.1 т. 2 пр. 2 от КТ, като производството се е развило между надлежните страни. Обжалваният съдебен акт е обявен от съдебният състав разглеждал делото и дал ход на устните състезания на първата съдебна инстанция, като е постановен в изискуемата от закона писмена форма и със съдържание съгласно изискванията на чл. 236 ал. 1 от ГПК. Същото е постановено в рамките на правораздавателната власт на решаващия съд- РС Бл., местно компетентен като първа съдебна инстанция.

Предявените искове са правилно квалифицирани от съда като такива предявени по чл. 344 от КТ, тъй като безспорно е, че между страните по делото преди въззивницата да бъде уволнена от работодателя си поради съкращаване на щатната длъжност която е заемала, е съществувало валидно възникнало трудово правоотношение, което е било прекратено въз основа на оспорената от ищеца с исковата молба Заповед № 108-ЧР-Д от 05.03.2020г. на Кмета на Община Бл..

Установява се по безспорен и несъмнен начин въз основа на писмените доказателства приобщени по делото от първоинстанционния съд, че след одобряването на новото щатно разписание и утвърждаването на нована организационна структура на Община Бл., считано от 05.03.2020г., е премахната длъжността Юрисконсулт в Направление „Култура” към Община Бл., която въззивницата е заемала от преди прекратяването на трудовото правоотношение. Поради изложението въззивният съд счита, че правилно трудовото правоотношение на Е. Х. С. с Община Бл., е било прекратено на основание чл. 328 ал.1 т. 2, пр. 2 от КТ.

При преценката си за законосъобразност на обжалваното решение, въззивният съд в съответствие с разпоредбата на чл. 269 от ГПК е обвързан от оплакванията наведени с жалбата по настоящото дело. В рамките на правомощията си на въззивна инстанция,

настоящият състав на ОС Бл. следва при самостоятелен анализ на установената фактическа обстановка, да изгради собствени правни изводи, като отговори по същество на оплакванията с жалбата за липсата на реално съкращаване на щата като основание за извършеното уволнение, както и дали работодателят е следвало да упражни задължително правото на подбор, съобразно разпоредбата на чл. 329 от КТ. Навадено е с въззивната жалба и оплакване за необоснованост на обжалвания съдебен акт, доколкото се твърди че не е проведено успешно прякото и главно доказване от страна на работодателя, съобразно задължението си по чл. 154 ал.1 от ГПК, на законността на извършеното уволнение, доколкото не се установява от доказателствената съвкупност, че извършеното съкращаване на щата е реално.

Съобразно установената съдебна практика, при производството по оспорване на законосъобразността на извършеното уволнение, съдът е ограничен от заявените с исковата молба от ищеца основания за незаконосъобразност, като не може да излага правни съображения, извън доводите навадени с предявените искове по чл. 344 ал. 1 от КТ. Така установилото се разбиране е в съответствие с принципа на диспозитивното начало/по аргумент на чл. 9 от ГПК/. Съдът не може да основе решението си по иск за признаване на уволнението за незаконно по чл. 344 ал. 1 т. 1 КТ на факти, които опорочават, отлагат или погасяват оспорваното потестативно право, но не са посочени от ищеца в исковата молба. Още по-малко това може да направи въззивният съд, ако новите факти се посочват за първи път във въззивната жалба или по-късно във въззивното производство. След предявяването на иска ищецът може да допълва исковата си молба, като посочи нови факти само ако е направил съответното възражение срещу оспорваното потестативно право на работодателя, но е пропуснал да посочи някои от фактите, на които то се основава. /Решение № 19 от 18.02.2014 г. на ВКС по гр. д. № 4322/2013 г., IV г. о., ГК/. Поради изложените съображения, преценката за законосъобразност по настоящото дело следва да бъде извършена в рамките на заявеното с исковата молба основание за незаконосъобразност- фиктивно извършване на съкращаването на щата, който е заеман от въззивницата преди прекратяването на трудовото правоотношение, както и твърдението за неупражнено право на подбор по чл. 329 от КТ, при хипотеза при която упражняването на същото е било задължително.

Неоснователно е наведеното още с исковата молба като основание за незаконосъобразност на извършеното уволнение и изведено като оплакване с въззивната жалба- твърдение за немотивираност на заповедта за уволнение поради липса на яснота и мотиви относно основанието на което е извършено прекратяването на трудовото правоотношение.

В процесната Заповед № 108-ЧР-Д от 05.03.2020г. на Кмета на Община Бл., ясно и точно е посочено както цифрово, така и текстово правното основание за извършеното уволнение. Трудовото правоотношение на Е. Х. С. с Община Бл. е прекратено на основание чл. 328 ал.1 т. 2 пр. 2 от КТ, поради „съкращаване в щата“. Следователно в уволнителната заповед са изложени мотиви защо се прекратява трудовото правоотношение. Съобразно

установеното в закона и в съдебната практика, не е необходимо излагането на нищо повече от посоченото от работодателя в оспорената с исковата молба заповед за уволнение. Съображенията на работодателя за извършеното съкращаване в щата и прекратяването на трудовото правоотношение с работника, заемал съкратената длъжност, не е наложително да бъдат посочвани в заповедта за уволнение, тъй като същите са свързани с преценка по целесъобразност, която не подложи на съдебен контрол в рамките на съдебното производство по оспорване законността на извършеното уволнение. Както правилно е посочено в мотивите на първоинстанционния съд в обжалваното съдебно решение-заповедта е мотивирана, тъй като с оглед на визираното основание за уволнение е достатъчно само посочване в заповедта на основаниято за издаването ѝ – поради съкращаване на щата, на основание чл. 328 ал. 1 т. 2 от КТ/Решение № 390 от 20.01.2012г. на ВКС по гр.д.№ 139 от 2011г.- III г.о., Решение № 846 от 08.12.2010г. на ВКС по гр.д.№ 21 от 2010г.- IV г.о. и мн. др./, което е напълно достатъчно и без да е необходимо цитиране актовете на Общинския съвет или кмета. Субективното преобразуващо право на уволнение в настоящия случай е надлежно и законно упражнено, като издадената заповед за уволнение не страда от пороци обуславяща извода за нейната немотивираност и незаконосъобразност. Оплакването в тази насока, изведено с въззивната жалба по делото е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение от въззивния съд.

Правото на работодателя да прецени, с оглед дейността на предприятието и оптимизиране на производствения процес, дали да премахне едно или друго звено и дейността, извършвана с него, е суверенно. То не е нарушение на закона и като решение по целесъобразност не подлежи на съдебен контрол /Решение № 75/10.02.2011г. по гр.д. № 619/2010г., IV г.о., постановено по реда на чл.290 ГПК/. За възникване на потестативното право на работодателя да прекрати трудовия договор с работник или служител по реда на чл. 328, ал. 1, т. 2, пр. 2 КТ е необходимо валидното вземане на решение за съкращаване на щата, преди извършване на уволнението, а изготвянето на щатно разписание въз основа на вече взетото решение за промяна на щата е последваща техническа дейност, която няма отношение към законността на уволнението (вж. Решение № 306 от 09.10.2013 г. по гр. д. № 1851/2013 г., IV г. о. на ВКС).

Настоящият състав на ОС Бл. въз основа на събраните по делото доказателства намира, че в правомощията на Кмета на Община Бл. е да утвърждава ново щатно разписание на длъжностите в Направление „Култура” към Община Бл. която представлява. Правото на работодателя да премахва длъжности или да намалява щатните бройки за тях поради отпадане на нуждата, не подлежи на съдебен контрол. Преценка на работодателя по целесъобразност е какви длъжности са му необходими за осъществяване предмета на дейност на ръководената от него структура. Съгласно чл. 9 т. 19 от Устройствен правилник на Общинска администрация– Бл., одобрен на 26.02.2020г. е уредено изрично правомощието на кмета на общината да утвърждава длъжностното разписание на служителите и поименното разписание на длъжностите в Общинската администрация.

Неоснователни са доводите изведени с въззивната жалба за нарушение на 21 ал. 1 т. 2 ЗМСМА и за липса на реално съкращаване на щата, поради ненадлежащия ред и начин за взимане на решения, по който е одобрено длъжностното разписание на Община Бл., в сила от 05.03.2020г.

С Решение № 436/28.12.2012г. по гр.д. № 1086/2011г. по описа на ВКС, е допуснато касационно обжалване по материалноправния въпрос за правомощието на кмета на общината да определя щатното разписание на служителите в общината и за кръга на лицата, между които работодателят е длъжен да извърши подбор. По първия правен въпрос ВКС в цитираното решение се е произнесъл, че уреденото в чл. 21 ал. 1 т. 2 ЗМСМА правомощие на общинския съвет да одобрява общата численост и структурата на общинската администрация в общината, района и кметството по предложение на кмета на общината, няма отношение към правомощието на кмета, като изпълнителен орган на общината по чл. 44 ал. 1 т. 1 ЗМСМА да ръководи цялата изпълнителна дейност на общината, в т.ч. да извършва промени в щатното разписание. Структурата на общинската администрация включва различни отдели, дирекции, сектори, общински предприятия и др. подразделения. Тяхното откриване, закриване, обособяване, сливане, разделяне и др. е от компетентност на общинския съвет. Това може, но не е задължително да бъде свързано с увеличаване или намаляване на заетия персонал. *Промяната на щатното разписание е компетентност на кмета*, като няма пречка той да възприеме и изпълни решението на общинския съвет или на друг орган. Без правно значение е броят и вида на съкратените щатни бройки и дали това е свързано, или не със структурни промени. Съответствието на промените на щатното разписание с приетата структура на общинската администрация няма отношение към законността на уволнението. Това съответствие има значение единствено в отношенията между кмета и общинския съвет, като пряко избрани органи на местното самоуправление.

Съгласно чл. 21 ал. 1 т. 2 ЗМСМА общинският съвет одобрява общата численост на персонала и структурата на общинската администрация в общината, района и кметството, по предложение на кмета на общината: численост е общият брой на длъжностите, а структурата се определя от броя и вида (функциите) на съществуващите дирекции, отдели, сектори и пр. обособени звена на администрацията. Всички останали промени извън тези в числеността и структурата се извършват от кмета на общината (Решение № 812 от 14.05.2010 г. по гр. дело 3823/2008 г. на V г.о. на ВКС, Решение № 231 от 20.02.2004 г. по гр.д. 1267/2002 г. на III г.о. на ВКС). По силата на чл. 1 ал. 1 и ал. 3 и чл. 4 и следващите от ЗА, структурата на администрацията е нейното устройство, изразяващо се в организирането ѝ в дирекции, отдели и сектори, като според дейностите, извършвани при подпомагане на органа на държавна власт, те се разпределят в обща и специализирана администрация. Съгласно чл. 19 ал. 3 т. 2 ЗА кметът на община е териториален орган на изпълнителната власт. При осъществяване на своите правомощия той се подпомага от общинска администрация (чл. 34, чл. 36 и чл. 38 ЗА).

По аргументи от цитираните разпоредби кметът е ръководител на общинската

администрация, а по силата на чл. 44 ал. 1 т. 3 ЗМСМА той е и орган по назначаването на служителите в нея. Дейността на администрацията се осъществява от държавни служители и лица, работещи по трудово правоотношение, чрез заемането на длъжности, чиито наименования се определят в Единния класификатор на длъжностите в администрацията. В класификатора се посочват и разпределението на длъжностите в длъжностни нива, минималните изисквания за заемането на длъжност и видът на правоотношението, по което тя се заема - чл. 12 и чл. 13 ЗА. В правомощията на кмета е утвърждаването и изменението на длъжностното разписание, включително на вида и броя на необходимите длъжности за изпълнение на определена работа и на вида на правоотношението, по което те се заемат, в рамките на определените от Общинския съвет структура на общинската администрация и обща численост на персонала в нея. Нещо повече- в настоящия случай това правомощие на Кмета на Община Бл. е изрично визирано и в чл. 9 т. 19 от утвърдения Устройствен правилник на общинската администрация- Благоевград, с което е на същия е признато правото по компетентност да утвърждава длъжностното разписание на служителите и да определя поименното разписание на длъжностите в общинската администрация, като не се касае за въпрос от изключителната компетентност на Общинския съвет на общината, поради което това правомощие може да бъде и делегирано, с приемането на новия Устройствен правилник./ТР № 6 от 11.01.2013г. по т.д. № 6/2012г. на ОСГК на ВКС/. По делото липсват данни при изменение на длъжностното разписание на общинската администрация на Община Бл., да е засегната утвърдената с решенията на Общинския съвет на общината структура на общинската администрация и минималната численост на персонала, поради което въззивният съд в настоящия си състав намира, че кмета на Община Бл. е действал в рамките на делегираните му правомощия и на своята компетентност./Решение № 204 от 29.03.2010г. на ВКС по гр.д. № 229/2009г. на IV г.о. на ГК и Решение № 231 от 20.02.2004г. на ВКС по гр.д. № 1267/2002г. на III г.о. на ВКС/. Оплакването с въззивната жалба за невалидно взето решение за промяна на структурата на общинската администрация и съкращаване на щата, съставът на ОС Бл. разглеждащ настоящото дело счита за неоснователно.

Към момента на прекратяване на трудовоправната връзка на въззивницата Е. Х. С. с Община Бл. (05.03.2020г.) е налице валидно взето решение за съкращаване на щата на длъжността Юрисконсулт в Направление „Култура” към Община Бл., по утвърденото щатно разписание от 05.03.2020г.

Основанието за уволнение по чл. 328 ал. 1 т. 2 от КТ е приложимо само когато съкращаването на щата е реално— т.е. когато не само е премахната длъжността като щатна бройка, но и когато основната трудовата функция е престанала да съществува като съдържание на отделна длъжност, независимо от наименованието ѝ.

Съкращаване на щата може да е налице при запазване или дори при увеличаване на бройки по щатното разписание, т. е. при т. нар. *трансформиране на длъжности*. Тази хипотеза е налице, когато се съкращават отделни длъжности по щата, но на тяхно място се

създават нови длъжности, нови не само по наименование, но и по същността на извършваната работа, т. е. с друг различен предмет на трудовата дейност. Уволнението в този случай ще бъде законно, ако извършеното съкращаване в щата е реално, т. е. ако съответната длъжност, като конкретна трудова функция действително е съкратена или съществено променена и промяната в щата е извършена по законоустановения ред. Наличието на съкращаване на щата не е обусловено от намаляването на числеността на персонала, защото при трансформиране на длъжности е възможно дори нейното увеличаване, но зависи от съществуването на длъжността с техните трудови функции - като съвкупност от трудови права и задължения. В този смисъл е задължителната за първоинстанционните и въззивните съдилища практика на ВКС, формирана по реда на чл. 290 ГПК - напр. Решение № 154 от 18.04.2011 г. по гр. д. № 1279/2010 г. на III г. о.; Решение № 498 от 13.01.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1561/2010 г., IV г. о., ГК.

С жалбата е наведено и се поддържа от въззивницата пред настоящата съдебна инстанция оплакване за липса на реално съкращаване на щата, тъй като изпълняваните от ищцата трудови функции не са премахнати, а продължават да съществуват, като се изпълняват от други лица, заемащи длъжности в Направление „Култура” и отдел „Правно-информационно обслужване и човешки ресурси” към Община Бл.. Настоящият въззивен състав намира, че обуславящо за преценката за реално съкращаване на щата е обстоятелството дали са запазени основни и съществени трудови функции на заеманата от ищцата длъжност, които са определящи за длъжността, които я характеризират и индивидуализират, доколкото не всички трудови функции са основни и съществени /в този смисъл решение на ВКС, IV г.о. по гр.д.№ 803/2010г., гр.д.№ 1119/2010г., гр.д.№ 1168/2012г./. Наименованието на длъжността не е определящо за наличието на сходство.

Съществено е според настоящия състав на въззивния съд да се отбележи, че в съдебната практика е възприето становището, че преценката за идентичност на трудовите функции се извършва *с оглед естеството на възложената работа*. Изводът за идентичност не може да се изведе нито само от наименованието на длъжността, нито от механично сравнение на трудовите задължения по длъжностна характеристика. Една и съща длъжност, в зависимост от предмета на дейност на работодателя може да има различни трудови функции. Едни и същи трудови задължения по длъжностна характеристика могат да съдържат съществени различия в зависимост от съответната длъжност; от йерархичното и място в структурата на предприятието; от предмета на дейност и организацията на предприятието. При преценката за идентичност на трудовите задължения следва да се изхожда от естеството на работата; от собствените задължения за длъжността- от това има ли съществена разлика в трудовите функции с оглед характера и естеството на възложената работа за длъжността. /Решение № 7 от 01.04.2011г. по гр.д. № 954/2009г. на IV г.о. на ГК/

Въззивният съд достига до извода, *че е извършено реално съкращаване на длъжността на ищцата*. Реалното съкращаване на щата предполага фактическото премахване на щатната бройка за съответната длъжност по утвърденото щатно разписание.

То е налице и при запазване на всички задължения на трансформираната длъжност, но при промяна на начина на тяхното осъществяване- чрез осъществяване на цялостна промяна на организацията на работата във връзка с трудовите задължения, възложени от работодателят за съответната длъжност. Съкращаването на щата за съответната длъжност, не винаги съответства и на премахването на дейностите за закритата щатна длъжност. Възможно е по преценка за целесъобразност на работодателя, която не подлежи на съдебен контрол да бъде извършено преобразуване на щатното разписание, при което трудовите функции на закритата щатна бройка да бъдат разпределени между други служители, заемащи други щатни длъжности по утвърдено ново щатно разписание. Допустимо е трудовите функции на премахнатата щатна бройка, да бъдат обединени с други трудови задължения, при създаване на нова обща длъжност при съществено изменение на организацията на работа на съответното звено.

Реално съкращаване на щата съгласно установената съдебна практика е налице и при т. нар. „трансформиране“ на длъжности, при което при запазване на числеността на персонала се закриват щатни бройки за определени длъжности, с различни трудово функции/Решение № 154/18.04.2011г. по гр-д. № 1279/2010г. на ВКС, постановено по реда на чл. 291 ал.1 т. 1 от ГПК/. Такава „трансформация“ на длъжности безспорно е налице и тогава когато трудовите задължения на няколко различни длъжности да бъдат обединени в една нова длъжност или на мястото на една длъжност да се създаде друга с частично променени функции и задължения. /Решение № 28 от 10.05.2012 г. на ВКС по гр. д. № 407/2012 г., III г. о., ГК, докладчик съдията Ж. Д./. Когато в комплекса на трудовите функции са включени изцяло или част от трудовите функции на съкратената длъжност, но са предвидени и включени нови по своята характеристика трудови функции, то е налице реално съкращаване на щата, а не фиктивно такова. Преценката в този случай следва да се основава на анализ на естеството на трудовите функции по закритата и новосъздадена длъжност./ Р – 498 от 13.01.2012г. на IV г.о. на ВКС на РБ по гр.д. № 1561/2010г./.

В настоящия казус безспорно е че след приемането и одобряването на новото щатно разписание, считано от 05.03.2020г., длъжността Юрисконсулт в Направление „Култура“ към Община Бл. е изцяло премахната от щатното разписание за съответното звено на общинската администрация. При внимателния анализ на длъжностните характеристики за закритата и съществуващите след съкращаните длъжности в Направление „Култура“ към Община Бл., видно е че не съществува друга длъжност с идентични или сходни по естеството си трудови функции, които да обуславят извода за съда че не е извършено реално съкращаване на щата, досежно длъжността Юрисконсулт в Направление „Култура“ към Община Бл., заемана от въззивницата преди прекратяването на трудовото и правоотношение.

Извършеното съкращение на щата Юрисконсулт в Направление „Култура“ към Община Бл. е реално. Заеманата от ищцата длъжност е била и единствена в това звено на общинската администрация, като в новото щатно разписание тя не е запазена. Неоснователно

е оплакването изведено с въззивната жалба, че работодателят- Кмета на Община Бл. е бил адресат на задължение за подбор по чл. 329 от КТ, какъвто в случая не е проведен. Само наличието на длъжност със същите или сходни функции като съкратената към момента на уволнението обуславя възникване на задължение за подбор на работодателя. Подборът е последица от прилагането на съкращаването на щата (чл. 329 КТ). Правото на подбор се превръща в задължение за извършването му, когато съкращаваната длъжност се заема от повече от едно лица и се съкращават не всички щатни бройки. Тогава работодателят е задължен да извърши подбор и да реши кое от лицата, заемащи тази длъжност, да уволни. В този случай правото на подбор е част от правото на уволнение, което не може да бъде упражнено без да се извърши подбор.

При задължителност на подбора, работодателят преценява какъв да бъде обсега между работниците и служителите, чиито длъжности се съкращават или в по-широк кръг чрез включването и на работници и служители, заемащи близки или сходни длъжности (вж. ТР № 3 от 16.01.2012 г. по тълк. д. № 3/2011 г., ОСГК на ВКС), а в разглеждания случай, както се посочи, съдът приема, че работодателят не е бил адресат на задължение за подбор и като е преценил да не извършва такъв не е нарушил чл. 329 ал. 1 КТ. /Решение № 267 от 03.12.2014г. на ВКС по гр.д. № 2738/2014г. на III г.о. на ГК/.

Дори да се приеме, че в случай на съществуването на длъжности с идентични или сходни трудови функции на съкратената, съществуват в други звена на общинската администрация, то въззивния съд приема че в настоящия съд при преценката на трудовите функции на съкратената длъжност Юрисконсулт в Направление „Култура” към Община Бл. и трудовите функции на друга съществуваща и по новото утвърдено щатно разписание длъжност- Главен юрисконсулт в отдел „Правно- информационно обслужване и човешки ресурси”, установяване се *различни по своето естество трудови функции и задължения*, тъй като не се установяват идентичност или сходство в трудовите задължения на съкратената длъжност и длъжността съществуваща в отдел „Правно- информационно обслужване и човешки ресурси” към общината работодател. Така както правилно е отбелязано и в мотивите на първоинстанционния съд към обжалваното съдебно решение, налице е разлика в основната цел на съкратената длъжност и длъжността която е продължил да съществува в друго звено на общинската администрация. Заемащият длъжността Главен юрисконсулт в отдел „Правно- информационно обслужване и човешки ресурси”, съобразно приетото с одобрената длъжностна характеристика, следва да осъществява и процесуално представителство по делата на Община Бл.- пред съда, прокуратурата, Областната дирекция на МВР, арбитражен съд, Комисията за защита на конкуренцията и др., каквито задължения не са били предвидени за съкратената длъжност- Юрисконсулт в Направление „Култура” към Община Бл.. При съпоставката на трудовите задължения предвидени за длъжността Главен юрисконсулт в отдел „Правно- информационно обслужване и човешки ресурси”, видно е че само три от функциите са идентични с функциите на съкратената длъжност, заемана от въззивницата преди уволнението и, като останалите трудови функции са различни и не са идентични или сходни на функциите, предвидени по длъжностна характеристика за

съкратената длъжност. Така например с решение № 282 от 01.09.2011г. по гр. д. № 110/2010г. IV г.о. ВКС е прието, че когато се определя кръга на лицата, които да участват в подбора, се изхожда не от наименованията на длъжностите, а от техните трудови функции, като определящо е дали различията са съществени. Същото се поддържа от съдебната практика и с Решение № 304 от 20.10.2014 г. на ВКС по гр. д. № 2344/2014 г., IV г. о., ГК. В настоящия казус въззивният състав на ОС Благоевград намира, че при сравнение на съществените трудови функции на съкратената длъжност, заемана от въззивницата от преди уволнението и- Юрисконсулт в Направление „Култура” към Община Бл. и трудовите задължения предвидени с утвърдена длъжностна характеристика за длъжността Главен юрисконсулт в отдел „Правно- информационно обслужване и човешки ресурси”, съществуваща и след приетото изменение на щатното разписание след 05.03.2020г., налице са по- скоро съществени различия в основните трудови функции по двете длъжности, отколкото идентични или сходни трудови функции, като безспорно е че малка част от трудовите функции изпълнявани от Е. Х. С. по съкратената длъжност, са били прехвърлени от работодателят към длъжността Главен юрисконсулт в отдел „Правно- информационно обслужване и човешки ресурси” или са съществували още преди промяната на щатното разписание. Това е допустимо от закона решение на Кмета на Община Бл., което е по целесъобразност и свързано с цялостната организация на работата на общинската администрация, поради което в тази му част същото не подлежи на съдебен контрол. Работодателят обаче не е бил длъжен в този случай да извърши подбор между работниците заемащи двете длъжности, по реда на чл. 329 от КТ и оплакването за това с въззивната жалба е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

Поради изложените съображения от фактическа и правна страна и на основание чл. 271 ал. 1 от ГПК, поради съвпадение изводите на въззивната инстанция с тези, изложени от първоинстанционния съд в обжалваното решение, като краен правен изход- обжалваното решение следва да бъде потвърдено като правилно и обосновано от събраните доказателства по делото.

Разноски пред настоящата въззивна инстанция не се дължат.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 6455/04.08.2020г., постановено по гр.д. № 694/2020г. по описа на РС Бл., като **ПРАВИЛНО И ОБОСНОВАНО**.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, в едномесечен срок от деня на обявяването му на страните/05.11.2020г./, пред ВКС на РБ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____